

Ge äldre möjlighet att välja gemenskap istället för ensamhet

Den politiska ambitionen att fler äldre ska kunna bo hemma så länge som möjligt och erhålla den hjälp som behövs för att kunna bibehålla funktioner och livskvalitet är en god och positiv ambition men tyvärr riskerar just den ambitionen att låsa fast oss tankemässigt. Det är inte en generell lösning för alla. Vi måste låta de äldre själva avgöra vad som är den bästa lösningen för dem. Vi måste låta äldre som önskar plats på särskilt boende ges den möjligheten även om det praktiska omvårdnadsbehovet går att tillgodose med hemtjänst.

Följer vi de domar där förvaltningsrätten gett den enskilde rätt till särskilt boende så handlar det oftast om den enskildes egen upplevelse av situationen och inte om hur väl praktiska omsorgsbehov kan lösas eller inte. Här läggs det större vikt på upplevd otrygghet och ensamhet.

Vi kan inte blunda för äldres ensamhet och den koppling ensamheten har på välbefinnandet. Människor som är sängbundna eller kanske inte kan lämna sitt hem på egen hand är de allra ensammaste och deras ensamhet ökar risken för psykisk ohälsa, demens och depression. Mycket finns att göra, här måste t.ex. nattpatrullen bytas mot videoövervakning för de som vill så personalen kan umgås med den äldre den vakna tiden men det får inte fränta den äldres möjlighet att få avsluta sin sista tid i gemenskap med andra på sina villkor.

Vi behöver se den äldre människans behov och även om vi inte helt kan bota ensamhet så kan vi göra mycket för att ge en fin sista tid. Valfrihet och humanism måste vara vägledande och det finns mycket som talar för att det inte kostar mer än dagens byråkrati.

Med anledning av detta yrkar undertecknad att kommunfullmäktige beslutar:

Att alla personer som är fyllda 85 år och äldre ges möjlighet till plats på särskilt boende om de själva önskar det.

Umeå 2016-08-13

Ulrica Westerlund

Liberalerna

